

ter sig til en reform, der i virkeligheden har implikationer for tusindvis af medarbejdere.

Det er baggrunden for, at vi i lovforslaget, som også tager sig anderledes ud, end det gjorde, da vi sendte det til høring, har gjort en del ud af at understrege vigtigheden af, at persona- leorganisationerne involveres, sådan at der er en pligt for den myndighed, hvorfra den ansatte skal overføres, til at orientere de ansattes repræsentanter om udkast til aftale om fordeling af ansatte m.v., altså et større kompleks af regler, der skal sikre, at de, der repræsenterer den enkelte offentlige ansatte, har det bedst mulige udgangspunkt for at varetage denne interesse over for de kommuner, der henholdsvis skal modtage eller afgive personale. Så vi har forsøgt at finde en balance her.

Men jeg vil da gerne sige, at det vil vi, hvilket også vil gælde andre dele af de to lovforslag, vi nu meget konkret taler om, selvfølgelig meget gerne lægge os i selen for at få talt os til rette om i den videre proces.

Jeg vil i hvert fald gerne udtrykke det ønske, at den aftale, der blev indgået i forrige uge om det kommunale danmarkskort, nu som et minimum kan følges op af, at de tilsvarende partier også kan tage det meget konkrete ansvar for den lovgivning, som er nødvendig for at få det landkort på plads, og det gælder præcis de to lovforslag, vi nu konkret behandler her i dag, L 68 og L 69. Hvis der er brug for en tættere dialog om nogle af disse retssikkerhedsmæssige aspekter, hvad enten det er i relation til udvalgsbehandlingen eller det er på kanten af udvalgsbehandlingen, stiller jeg selvfølgelig gerne op til det.

(Kort bemærkning).

**Morten Østergaard (RV):**

Indledningsvis vil jeg da gerne kvittere for det svar, som ministeren allerede har givet, men jeg synes, at det er så indlysende, hvorfor det er, der er behov for profetier.

Hvorfor er man nervøs i Århus, Herning og Hvidovre og andre steder, hvor man har en effektiv skatteforvaltning?

Ja, det er man, fordi man står i en økonomisk slagregn og mangler en af de her berømte paraplyer, som ministeren har introduceret tidligere i sit svar. Man har ikke den fjerneste anelse om, hvordan det kommer til at gå med økonomien i forbindelse med den her kommunalreform, og fordi man nu er omsorgsfuld, ansvarsfuld og økonomisk bevidst, vurderer man, hvad der risi-

ko for med hensyn til de udmeldinger, der er kommet om en gennemsnitlig udligning.

Det fører så frem til, at jeg egentlig synes, at det er meget glædeligt, at vi har taget det op i dag, fordi vi jo trods alt må have ryddet op i nogle af misforståelserne. Hr. Leif Mikkelsen har sagt, at det bliver pengene, der følger opgaven, og hr. Christian Wedell-Neergaard har sagt, at der skal ryddes op i åbenlyse urimeligheder, og ministeren har sagt, at der skal være fairness, så kan vi ikke bare en gang for alle få bekræftet, at det ikke er sådan, at man vil indgå en aftale med KL, hvor man reelt straffer de effektive kommuner?

(Kort bemærkning).

**Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):**

Jamen jeg ved ikke, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard, om kommunerne er så bekymrede derude. Jeg ved ikke, hvad de skulle have den bekymring i, men det må i givet fald så være den tidligere regerings håndtering af DUT-instrumentet eller noget sådant, for der er jo intet nyt under solen her. Når der flyttes opgaver mellem stat, kommuner og amter, har vi en lang, indarbejdet tradition for at have det værktøj, der hedder DUT, det udvidede totalbalanceprincip, og det er et værktøj, som både denne regering og den tidligere regering har taget i brug. Der er fuldstændig parallelitet mellem det, vi gør, og det, man tidligere har gjort.

Det, der er det afgørende her, er selvfølgelig, at når man så prissætter værdien af den opgave, der flyttes, uanset om det er den ene eller den anden vej, så skal den prissætning selvfølgelig være fair. Det er ikke fair, hvis det prissættes for billigt, hvis man f.eks. glemmer at regne afledte omkostninger med, det træk, man har på kommunens lønkontor for den skatterevisor, der f.eks. sidder nede i skatteforvaltningen. Men det er selvfølgelig heller ikke fair den anden vej, hvis man regner prisen for høj. Derfor har regeringen kun en interesse, nemlig at den pris, der nu sættes, er den rigtige pris.

KL 15.05

Der er ingen grund til at lægge skjul på andet, end at udgangspunktet i de drøftelser, der har været mellem regeringen på den ene side og kommunerne på den anden side, har været, at vi har haft en forskellig vurdering af, hvad værdien var af den opgave. Og det er præcis derfor, at vi nu har indgået en aftale med KL om, hvordan vi kommer i mål med det, bl.a. altså med invol-